

Nr. 3. - 1. årgang

Organ for Idrettsklubben Start

Oktober 1947

Har vi «fotballkultur»?

Si meg — med hånden på hjertet — har vi «fotballkultur», eller for å si det mer tydelig — er vi sporty og reale på banen?

Tja — vil vel de fleste si — vi gjør vårt beste, men ærlig talt har vi ikke tenkt så nøye over dette.

En spiller som opptrer ærlig på banen vil alltid bli populær.

Derfor, smågutter, gutte- og junspillere: Beflitt dere alt fra början til å lære dette.

En spiller som banner eller bruker grov kjeft, skader både seg selv og klubben. Det høres med et mildt uttrykk tarvelig ut.

Pådrar du deg et eller annet frispark, så be alltid den forutrettede om undskyldning — det koster så uendelig lite.

Og så har vi kanskje det viktigste poenget ved all idrett, nemlig din oppførsel når laget ditt taper. Da skal du ikke gå rundt med en bedrøvet mine som om du har allverdens sorger. Det er uhyre morsomt å vinne, men du må aldri tape idrettens sanne mening av syne. Idretten er ikke noe mål, med et middel til å få en sund sjel i et sunt legeme.

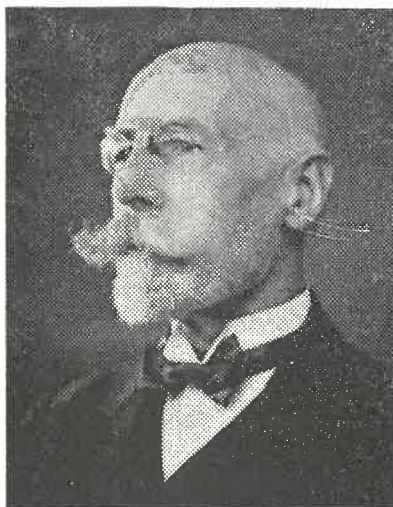
God lykke, gutter!

Oldman.

— Det er mange spreke jenter i klubben vår. Ved det første rene fri-idrettsstevne for kvinner som er holdt på Sørlandet, tok Signe Finneid hjem 1. plassen. Tiden ble 14,7 — ikke dårlig, tatt i betraktning at det var hennes første 100 m. og at hun løp på turnsko.

Jacob Lauridsen, Starts store velgjører og eldste æresmedlem

Drengen fra Herning som ble så glad i Kristiansand, at han har skjenket store legater til byen

Der er sikkert mange som kjenner igjen ansiktet over disse linjer. Han er nemlig en trofast gjest på Idrettsplassen, enten det nå er fotball eller fri-idrett. Men av de yngre og unge er der neppe mange som vet hvem han er, selv om de kjenner navnet. Det er Jacob Lauridsen, Starts eldste av de tre nulevende æresmedlemmer, dansken som gjorde sin karriere i Kristiansand og som på sine gamle dager kom tilbake hertil for godt.

Jacob Lauridsens navn stifter alle skolebarn i Kristiansand bekjentskap med når de får sin skolebankbok. Han ga nemlig for mange år siden et legat på 16,000 kr. for at hvert eneste skolebarn skulle få en start på 2 kr. i bankboka

si. Lauridsen har vært en av Kristiansands store donatorer. Hvor mye han har skjenket i alt i legater, er ikke godt å si. Men det dreier seg i hvert fall om en 200,000 kr. Og dertil kommer det han har gitt på andre måter, som f. eks. til Start. Det er heller ikke lite.

En kan bare tale litt med Einar Kristiansen, så får en høre hva Lauridsen har betydd for klubben vår. — Var vi i knipe — og det hendte jo nesten alltid — så var det bare å gå til Lauridsen, så hjalp han. Og når han syntes det var lenge siden vi hadde vært der, kom han og spurte om vi ikke trengte noe — forteller Kristiansen. Han skjenket oss bl. a. de første draktene og mye mer. Men det skulle gå så hemmelig for seg. Han ville helst ikke at det kom ut. Og han ga som regel mange ganger det som billetten kostet til kampene våre på Gimlemoen.

Jacob Lauridsen er født 26. juli 1873 ved Herning i Danmark, mellom 7 og 8 mil vest for Aarhus. Han kom opp til Kristiansand første gang i 1893 for å bese Norge og ble her i 7 måneder.

— De vet når man er ung, vil man gjerne bese seg litt, sier Lauridsen under en liten prat på hans hybel i fru Hauges Pensjonat i Østre Strandgate. Jeg tok for meg

Forts. side 8.

Flinke håndball- damer

biter godt fra seg
i A-klassen

Våre håndballdamer er i fremgang. Ikke nok med at de reserverte seg en plass i A-klassen, men laget har også klart seg bedre sammen med «de store», enn en på forhånd våget tro. Nå er serien spilt halvferdig, og laget forsvarer en 5. plass i klassen foran AK 28 og Torridal. Regner en med videre fremgang fra våren av, skulle plassen i A-klassen være trygget.

Men det er ikke bare bestelaget som har overrasket positivt. — B-laget har ved noen bra kamper gjort det broget for noen hver i den klassen.

— Hva mener du om forløpne sesong? utesker vi utrettelige Søren Kaaland, som har drevet som instruktør og trener for damer.

— Jeg er godt fornøyd med de oppnådde resultater. Fra våren manglet jentene interessen, og det var ofte vanskelig å stille lag, men resultatene har tydeligvis virket stimulerende. I høst bedret interessen seg betraktelig, og det er nå flere med enn noensinne. Lagene består av temmelig unge og nye spillere, så de fleste har mye å lære ennå. Banespillet er ganske pent, men det skorter atskillig på teknikk og skuddferdighet. Det vil nok gå mye bedre, når respekten for mål forsvinner.

— Enn juniorene?

— Ja, fortsetter de i samme spor som i år skal en ikke klage. De blir også flinkere etter hvert, men det er dessverre blitt for få kamper i denne sesongen. Fra neste år er det sannsynlig at en egen serie for juniors blir satt opp, og da skal vi delta der.

— Når tar innendørstreningen til?

— Jentene skal få en pust i bakken til godt og vel over nyttår. Da begynner treningen slik at lagene blir i best mulig form til de krevende kamper på forsommeren.

Treneren og hans elever ønskes good luck i det videre arbeid.

Orientererne igjen

Nye kurser i teori
til vinteren

Orienteringsavdelingen vokser seg sterkere for hver tid som går. Inneværende sesong har vært den hittil mest krevende. Våre gutter har hevdet seg med glans både i konkurranser og som arrangører, og selv om ikke sesongen er såpass langt fremskreden enda at facit kan gjøres opp, kan en alt nå konstatere at orienteringsutvalget har arbeid godt. Fra de mange vellykkede klubb- og propagandaløp på vårparten til de mer krevende oppgaver som f. eks. det populære Fagervik-løpet, kulminerer sesongen med Budstikke-løpet og kretsmesterskapet. Starternes navn har gått igjen i top-

pen i de ulike resultatlistene, og det gledelige er at stadig nye kommer til.

Med en viss skuffelse konstateres dog at damene uteblir. Etter kurset kom noen nye med, men interessen synes å være dabbet av, for stort sett er det de samme som går igjen i hvert løp. Til deres ros skal sies at de med ære forsvarer klubbens navn.

Utpå vinteren blir — så vidt vi erfarer — de teoretiske kursene i orientering satt i gang på ny. Det er å håpe at disse får minst like god tilslutning som de forrige og at riktig mange jenter går inn for denne friskeste av alle idretter.

«1,83».

«HO DERRE» ER REIST TIL ENGLAND

Det er ikke sikkert alle Startere kjente Harriet, for hun rakk ikke å komme på noen medlemsmøter før hun forsvant igjen. Men alle vi i «orienteringsgjengen» la straks merke til frk. Nicolaysen, eller «ho derre», hvilket ble benyttet som hjelpeavn til vi fikk rede på hennes borgerlige sådanne.

En tirsdagskveld i begynnelsen av september i år var vi sammen 3—4 Startere hos henne i et avskjedskalas, og der skal jeg si kompasset var nøyaktig innstilt både hva angår «kaffi-og-kager» for ikke å prate om spilleleggane litt seinere på kvelden. «Men en køn tid gaar jo alltid saa snøgt» — som danskene sier, og allerede neste morgen innstille Harriet kompasset på 240 grader + 7 grader missvising — med andre ord for dem som ikke driver med orientering: «She was bound for London.»

Håper du har det fint, Harriet, og at du får nytte av kompasset i London-tåka.

«Greetings from orienteringscolledder.»

J. R.

— Ved Katedralskolens friidrettsstevne var det 3 Starterjentes navn som gikk igjen på tétplassene i de forskjellige øvelser, nemlig Ellen Stallemo, Berit Johansen og Inger Myhre-Nilsen.

Håndballresultater

Forsommerens kamper.

Kl. B:

Start—Torridal 5—1

Start—Kif 6—6

Start—AK 28 6—4

Start—Vindbjart 2—1

Start—Donn 2—4

Start—AIK Lund 4—2

Start oppnådde 9 poeng og ble nr. 3.

Treningskamper.

Start—Greipstad 6—1

Start—Søgne 4—4

Start—Trauma 2—2

Start—Grane 2—2

Kl. C:

Start—Søgne 2—10

Høstens kamper.

Kl. A:

Start—Donn 3—3

Start—Vindbjart 2—3

Start—Kif 2—4

Start—AK 28 5—0

Start—AIK Lund 0—7

Kl. B:

Start—Vindbjart 3—4

Start—Kif 6—5

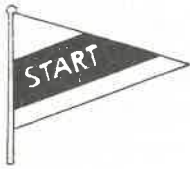
Start—Greipstad 2—5

Start—AIK Lund 6—2

Juniors:

Start—Donn 0—3

Start—Vindbjart 2—1

Veien vi må gå

Start er større enn noen gang, men klubbens egentlige og opprinnelige hovedformål, nemlig fotballen, ligger dessverre langt tilbake. La oss se det i øynene og innrømme det for oss selv. Fremgangen har ikke vært slik en kunne ha ventet det. Et lag av årgangen 1939 — 40 år som av mange regnes for å være blant klubbens sterkete, stod neppe på høyde med lagene mellom 1925 og 1931.

Hva skal vi da gjøre for å få fram bedre lag?

Jo, vi har bare en eneste vei å gå, nemlig å legge ned et ganske annet arbeid for de aller yngste, småguttene, gutte- og juniorlaget. Start har aldri hatt en leder som kunne ta seg så godt av de yngste i klubben som Einar Kristiansen. Kunne vi få et styre som gikk like ivrig inn for dette viktige arbeidet som han gjorde i sin tid, da ville vi være kommet godt i vei. Å stå i spissen for disse yngste er så vanskelig at der må ofres noe alvorlig for å klare det.

Det nuværende hovedstyre er også klar over dette. Og vi vet at det akter å komme med et ganske vidtgående forslag på første generalforsamling. Der må avsettes mange penger, og klubben må få en amatør trener som bare, eller i hvert fall først og fremst, tar seg av de yngste.

Vi må bygge opp på lang sikt. Vi må få gutter som helt fra de er små lærer lagandens store betydning. De spillerne som har gått gradene opp i gjennom, har alltid vist seg å bli de man har mest glede av.

Vi sakner en ildsjel som Adolf Arntsen i fotballen. Se hvilke resultater han har nådd med

Bestespillerne bød på ondt og godt

Litt fotballprat om den forløpne sesong

Laget som slo Donn 4—0 og leverte årets beste spill av Kristiansandsklubbene. I første rekke fra venstre Finn Karlsen, Thorleif Tellefsen, John Andersen. Annen rekke Karsten Johansen, Ernst Hatlestad, Bjarne Tveit, Erling Thorkildsen, Harald Häbler, Einar Flåtten, Olav Klepp, Håkon Tveit. Samtlige unntatt Hatlestad og John Andersen var også med på seiren over Jerv i Grimstad, da Start også leverte en så ypperlig kamp.

En blanding av ondt og godt er uttrykket som ligger en nærmest på tungen, når bestelagets prestasjoner i den forløpne sesong tas opp til vurdering. Den har budt på både skuffelser og ting av positiv art.

Når de eldre snakker om at det ble spilt så og så mye bedre fotball før i tiden, har de såmenn rett i det. Eftervirkningene av 5 års krig setter enda sitt preg på norsk fotball. Det har gitt seg så mangt et utslag hos lagene rundt om, og ikke minst hos Sørlandsklubbene. Det tar tid igjen å kom-

orienteringsavdelingen! Han har fått hele klubben — også de som ikke hadde noen som helst interesse av det — til å bli med. Og han har lært opp andre av klubbmedlemmene til å bli førsteklases ledere.

For de yngste kan der aldri ofres nok. La oss aldri tape det av syne. Og la oss slutte opp om størst mulig støtte til disse på generalforsamlingen. For det er den veien og bare den vi nå må gå.

me ovenpå, men med målbevisst arbeid i klubbene kommer nok resultatene etter hvert.

A-lagets ouverture var rosverdige. Det ble seire både i øst og vest, og spillet var så lovende at forventningene spentes høyt. Men da den naturlige reaksjon meldte seg, gikk det fort nedover. Siden har ingen stabilitet vært å spore.

De rådende tilstander skyldes et samspill av flere kanskje mindre heldige omstendigheter. Først og fremst ble vårformen forsert gjennom en kolossal forhåndstrening. Naturlig nok, kan en si, når en husker hva innsatsen gjaldt, nemlig å sikre klubben leverett i 1. div. Laget spilte i denne tiden så godt mot klubber det senere måtte døye nederlag for, at en var hellig forvisset om at det gikk en storsesong i møte.

Men det obligatoriske kampprogrammet ble for svært, guttene fikk for liten anledning til å pleie formen mellom slagene, og flere gikk nok trette av fotballen. En må også huske at de andre lagene, som ikke hadde forsert treningen i

Forts. side 8.

Da jeg ble medlem av Start

Det var i 1915 at jeg ble innmeldt som medlem av Start. Jeg gikk det året i 8. klasse på Tordenskjolds gates skole, og gikk her i samme klasse med Harald Olsen («Bolten»), Da han allerede da var medlem av Start's guttelag, var det jo rimelig at fotball og Start var et av de tema som vi ofte diskuterte både på og til og fra skolen i den tiden. På denne måten fikk han meg interessert for Start. Selv hadde jeg tidligere vært mest interessert i Donn, idet jeg ved flere anledninger var blitt med å spille når disse trente i «Tresse» og de manglet en for å bli lag. Men ellers var jeg og de fleste gutter svært interessert i Starterne, og da spesielt i slike som Albert Egeland (Mannen med jernhaue). Han kunne jo nikke lenger enn mange kunne sparke. Og så hadde vi Rolf Jørgensen og Karl Blom som kunne skyte så ballen ulte gjennom luften, og så Arne Johnsen da, som kunne dribble seg gjennom helt fra senter og opp til mål. Det var derfor rimelig at vi gutter så på disse som noen rene helter.

Så var det altså at jeg og en kamerat tok mot til oss og gikk opp på Start's treningsdag for å høre om vi kunne bli medlem. De voksne trente på selve «Startmarka» oppe på Gimlemoen, noe den jo fremdeles kalles den dag i dag. De yngre derimot holdt til ovenfor på den andre siden av bekken under ledelse av selveste Start's general den gang, Johan Jahnsen, og han skal jeg si der var respekt for blant guttene. Til ingen ringere enn ham var det vi ble henvist for å bli innmeldt. Vi gikk da bort til ham, og jeg tror nesten at vi stod med luen i hånden mens vi fremkom med vårt ønske. Han så på oss gjennom sine briller. Så var det følgende: Navn, alder, adresse, om vi var interessert for Start, om vi hadde stått i noen gutteklubb, hva vi likte best å spille. Når så disse spørsmål skjelvende var besvart for den alvorlige Jahnsen og tilsynelatende til hans tilfreds-

het, kom det som det skulle være i går: «Vel gutter, velkommen i Start. Så møter dere opp til neste trening torsdag kl. 7 presis, og da tar dere med kontingent, så skal dere få medlemskort.» Det var rent som om vi hadde bestått en eksamen så glad og lettet var vi da vi gikk bort for å beundre de voksnes trening. Det var derfor 2 gutter som var tidlig oppe til neste treningsdag, og da vi ble oppropt og fikk vårt medlemskort, var det nesten som jeg i alle fall allerede følte meg som litt av en storspiller ved det at jeg nå var Starter.

Det skritt som jeg den gang tok har jeg siden aldri angret på. Det har vært så mange og gode minner og som forhåpetlig vil fortsette i årene som kommer i idrettsklubben Start.

Motto: Navnet forplikter — Alt for Start.

Tjoms.

Fotballresultater

A-laget har spilt følgende kamper:

Åpningscupen:

Start—AIK Lund 0—1

Vennskapskamper:

Start—MK 3—2

Start—Jerv 4—1

Start—Grane 0—5

Start—Flekkefjord 2—2

Start—Lyn, Oslo 0—1

NM:

1. kval. Start—Bakke 3—0

2. kval. Start—Farsund 3—1

1. runde Start—AIK Lund 3—1

2. runde Start—Jerv 2—3
(ekstraomg.)

Oksøpokalen:

Start—AIK Lund 4—2

Start—Donn 0—1

Start—Vigør 1—5

1. div. kval.serien:

Start—Donn 4—0

Start—Vigør 2—3

1. div.:

Start—MK 3—0

Start—Flekkefjord 1—3

Start—Donn 0—0

Start—Grane 0—3

Start—Grane 2—0

Start—Flekkefjord 2—2

Start—Vigør 1—2 (protest).

Start—MK 2—2

Aage Johanson SPORTSFORRETNING

H. W. gt. 11 a.
Telefon 3210

AAGE ABRAHAMSEN GULLSMED

Henrik Wergelandsgt. 11
KRISTIANSAND

Bergkvist & Co.

Kr. 4des gt. 26 a
Telefon 3163

Godt utvalg i glass og stentøy

Sportsklær

FOR STORE OG SMÅ

Best og billigst

Raw Wilson

SIGURD SØRENSEN MØBELFORRETNING

Verksted - Holbergsgt. 15
Telefon 2153

Utstilling - Dronningensgt. 41
Telefon 4480

SPORTS-SKO — TURNSKO HELE GUMMISKO — BEKSØMSTØVLER

fåes i

Rundsiden SKOTØYFORRETNING

Telefon 3788

31 mann har vært brukt på A-laget

Karsten Johansen den eneste som har spilt samtlige kamper
- Einar Flåtten årets toppscorer

A-laget har i år spilt 23 fotballkamper fra og med åpningscupen 27. april. Av disse er 9 vunnet, 4 spilt uavgjort og 10 tapt. Våre spillere har scoret 42 mål og fått et gratismål (selvmål i den første kampen mot Vigør), og målmenne våre har sloppet inn 40 baller.

Aldri noen gang i klubbens historie har der vært brukt så mange spillere på A-laget, nemlig 31. Det gir en ganske god forklaring på hvorfor spillet har vært så ujevnt. Den eneste spilleren som har vært med i alle 23 kamper, er Karsten Johansen. Han kan i det hele tatt på mange måter stå som et eksempel for hele laget. Einar Flåtten kommer som en god nr. 2 med 22 kamper. Så følger Håkon Tveit med 20, Bjarne Tveit 19, John Andersen og Finn Karlsen 17 hver, Erling Thorkildsen 15, Olav Klepp og Kjell Torjesen 14 hver, Thorleif Tellef-

Karsten Johansen.

Håkon Tveit kommer som nr. 2 når det gjelder skutte mål, nemlig 11. Så er spranget til neste mann langt. Leif Isachsen har scoret 4 mål, Olav Klepp som jo også har prøvd seg i løpperrekken, 3, Bjarne Tveit 2 og Kjell Torjesen, Kristian Jørgensen, Bjørn Westaby, Birger Syvertsen og Ernst Hatlestad 1 mål hver.

«STARTEREN»

Det kan opplyses at der pr. 25. september er i alt 262 abonnenter som har betalt kontingent, 44 som har tegnet seg, men ikke betalt og 40 gratisabonnenter til idrettsklubber og personer, så tilsammen har vi altså 346 abonnenter. Utenom disse sender vi også «Starteren» til en del andre medlemmer som ennå ikke har beveget seg til å abonnere, men som vi vet kommer, bare de få letta litt på seg. Kontingent kan betales hos Bergstøls Drogeri og hos Aage Johansons sportsforretning. Behørig kvittering for en førsteklasses klubbavis utleveres mot erleggelse av den smale sum av kr. 2 på en av ovennevnte forretninger — så klem i vei.

J. R.

Å score 42 mål på 23 kamper er ikke mye. Årets toppscorer er Einar Flåtten med 17 mål. Han har i 5 kamper scoret 2 mål hver gang. I de første 5 kampene han spilte på laget skjøt han 9 mål, derav 2 mål 4 ganger.

MALERMESTER
HULTMANN

Telefon 1546

OLE LUNDE

Frukt og grønnsaker, tobakk

Holbergsgate 37
Telefon 3032

Sykler

repareres og oppusses

JØRGENSENS
Maskin- og Ovncentral %

Vestre Strandgate 31

Barnekonfeksjon A/S

Søren Kaaland

KOLONIALFORRETNING

Randesunds gt. 2

Telefon 1078

Hos meg kan De få

SPORTSMANDEN -

samt alt i tobakk og sigaretter

Julius i Slottet

Fagervikløpet

Selv om han holdt seg mest vestenfor byen, så skulle han ha vært med oss til Fagervika i sommer — han Vilhelm Krag altså — for så kunne han ha skrevet referatet. Han hadde sikkert likt seg «glugg forderva» heilt fra vi letta anker i Nodeviga til vi jumpet på bølgetoppene over Kvåsefjorden hjemover søndag ettermiddag.

Det var ikke tvil blant dem som hadde valgt Fagervik, at det ville bli en suksess — en ekte skjærgårdsfest — og det ble det også. Vi kunne vel ikke ha ønsket oss bedre vær, og der kunne vel heller ikke blitt oppdrevet bedre «flaggskip» for turen ut.

First sea Lord — Admiral Adolf Arntsen — ledet sin flåteavdeling med den største strategiske sans. På bryggene og fjellknausene stimlet Blindleias innbyggere og feriegjester for å betrakte «opp-toget» — selv stortingsmann Smitt Ingebretsen snudde seg i fluktstolen så han holdt på å velte. Det er jo ikke hver dag der passerer et flytende orkester gjennom de smale sundane der ude. Gjennom høytaleranlegget på «flaggskipet» (som vekselvis overførte gramfonmusikk og meddelelser fra overkommandoen) ble vi gjort oppmerksom på at bestemmelsehavnen var i sikte, og straks etter gled båtene inn i Fagervikas lune havn, mens ordrene fra admiralen satte system i landsettingen.

Det var ikke lange halvtimen etter ankomsten at landskapet rundt Fagervika var forandret til en landsby av telter — telter både med og uten plugg og stenger.

Så tok lørdagskveldens første programpost til:

Med et Adamseple som gikk opp og ned av konkurranseiver og med det velkjente skippertaket rundt den halve ølflaske, stillet lagene for ølstafetten opp på startstrekken. I et fryktinngydende tempo ble landsølet formelig sudd ut av flasken, og så bar det i fullt firsprang rundt løypa. Etter noen morsomme konkurranser mellom oppsatte låg tentes lyktene rundt danseplassen og den ekte «skjær-

gårds-sving-ommen» begynte. Den festlige lørdagskvelden ble avsluttet nede ved strandkanten av underholdningsavdelingen, mens et stort bål lyste opp og Adolf gjorde kort prosess med beholdningen av raketter.

Søndagen stod utelukkende i «Fagervikløpets» tegn. At deltakerne fikk «vasket» seg i den løypa er der visst ikke to meninger om. Det kan i hvert fall med 100 pst. sikkerhet påstås at et eller annet sted gikk løperne i vannet (eller sjøen). Oppgavene på de forskjellige poster var fine innlegg i løpet og ga sikkert en og annen en pekepinn om at litt mer kunnskap i naturhistorie ville gjøre seg for ikke å tale om å friske opp den tradisjonelle hukkommelsen. I det hele tatt — hele arrangementet, både lørdagen og søndagen tjener Adolf med stab til stor ære. Det er ikke rart at både øst- og vestlendinger likte seg, og det gjorde vi sørboere også.

J. R.

Klubbens medlemmer

Vi fortsetter offentliggjørelsen av klubbmedlemmene.

Christiansen, Birger, Hans, bestyrer (Lumber); Dahl, Finn, Roy W.; Dahlum, Gunnar; Danielsen, Olaf; Deleuran, Charles; Dvergsnes, Steiner; Eege, Anders; Egeland, Albert, Finn, Edvard; Eilertsen, Trygve; Ekberg, Axel jr.; Emilsen, Erling; Endresen, Jens Arnfinn; Engeland, Finn; Eriksen, Erik, Hartvig, Malkin, Rudolf; Espeseth, Arne; Falkum, Sverre; Fidje, Harry; Fineid, Tore; Finkelsen, Arne; Fiskland, Aasmund; Fjermeros, Øivind; Flåtten, Einar; Fredriksen, F. Sommer; Fronth, Egil, Johan; Fåfeng, Nils; Gabrielsen, Otto; Githmark, Leif; Gjermundsnes, Børulf; Gjervoldstad, Torbjørn, Sven; Grahnstedt, Reidar; Grindheim, Reidar; Grødem, Olaf; Gundersen, Edv., Håkon, Jørgen, Reidar; Gunnufsen, Leif; Häbler, Harald; Hafsett, Rolf; Hag, Kristen; Hagen, Jørg, Dagfinn, Tollef; Halseide, Erik, Per; Halvorsen, Jacob; Hammersmark, Finn, Håkon; Hannås, Thorbjørn; Hansen, Birger, Sverre, Chr., Erling, Finn, Jacob, Leif, Øivind;

Vi anbefaler vår forretning til gamle og nye kunder

1/2 TORVETS KOLONIAL

Vi har utvalget

Rasmus Tallaksen

Spesialforretning
i malerverer

Moens
FARGEHANDEL A/S

Hjørnet Kronprinsensgate / Tollbodgaten
TELEFON 3415

ALT I HERMETIKK

Knut Lie ^{A/S}

MARIUS ANDERSEN

Skotøy en gros

Går du og lur på

å legge deg opp til hus, bil eller kone? - Forsikringen(e) ordner

Hafsett i Sigyn
— Norske Riv

OSS STARTERE i mellom:

— Medlemskontingenten går flott inn, sier kassereren Arthur Bentsen. I alt har han fått 1435 kroner mot i fjor 1051. Gutte- og junioravdelingen og damene har egne kasser.

— Der har vært atskillig slendrian blant spillerne i år med hensyn til å melde fra forfall. Det har hendt blant A-spillerne at der først er gitt beskjed 5 min. før kampen. La oss få litt mer disiplin, takk.

— Vi kan glede alle Startere med at John Andersen nå er så kjekk igjen, at han har fått lov til å gå oppe litt. Der ble stor sorg da vi hørte at han hadde fått den lumske sykdommen som har herjet vår landsdel — poliomyelitt. Heldigvis var det et lett tilfelle, og forhåpentlig slipper han noe som helst mén av det.

Før siste kampen mot Vigør sendte A-laget en bukett blomster til John på sykesengen. Det samme gjorde styret. Vi vet at han satte stor pris på den hilsenen.

Måtte vi snart få se ham frisk og kjekk igjen som før.

— Bare synd at ikke Berit Johansen stilte opp i 100 m. Under 4×100 m. stafett ved samme stevne tok hun igjen og passerte samtlige konkurrenter etter et meget flott løp, slik at fru Finneid hadde bare å fullføre som en god nr. 1. Tiden ble 59,8 mot Kif og Torridals 60 blank. Start lag bestod av: Ellen Stallemo, Herdis Markussen, Berit Johansen og Signe Finneid.

— Etter hva vi har forstått er det stor interesse for fri-idrett blant damene våre, og det har visstnok vært på tale å gå inn i Fri-idrettsforbundet.

— I år måtte Start nøye seg med 2. plass både i Kolsdal- og Gatestafetten. Forhåpentlig kommer vi sterkere igjen neste gang.

— Josef Pedersen, som har vært syk, er nå i arbeid igjen, men vi må nok dessverre unnvære ham i skogsløpene i høst.

— Start var representert med den overlegent største troppen ved Oddersjaas løp 1. juni og gjorde

også et ganske bra innhogg i sølvvet. En eventuell lagkonkurranses ville vi ha vunnet klart enten den hadde omfattet 3-, 4-, 5- eller 10-manns lag. (Så mange som 10 var der forresten ingen av de andre klubbene som hadde med.)

— Det er med tilfredshet vi noterer at Rolf Hafsetts forslag om en 15-manns konkurranse ble satt ut i livet. Enn mer frydet det oss at våre gode orienterere sikret klubben 1. aksje i Stabburpokalen. Start oppnådde 435 poeng mot Oddersjaa, som ble nr. 2, 363 poeng. Et nytt bevis for vår styrke i lagkonkurranser.

— B-laget i fotball erobret sølv ved å vinne pokalen i Torridals pinseturnering. Vidbjart tapte 1—7 og Torridal måtte i finalen se seg slått 2—5.

— Finn Karlsen, John Andersen, Erling Thorkildsen, Einar Flåtten og Håkon Tveit var Starts representanter på bylaget som tapte 3—4 for Stavanger.

— Representasjonsgjengen mot Aust-Agder bestod av John Andersen, Erling Thorkildsen og Håkon Tveit.

En trener for våre yngste?

Fotballnivået innen Start er f. t. meget lavt. Det er der ingen grunn til å skjule — tvertom. Krigen har dessverre brakt så mye av «fotballteften» ut av kroppen, samtidig som andre momenter har spilt inn. Av spillere omkring 20 års alderen har vi bare noen få direkte lovende. Det er nokså forståelig da det er disse årsklasser som har «tapt» mest.

Min mening er derfor at skal klubben vår heve seg i framtida, da må våre aller yngste tas hånd om på en forsvarlig og klok måte.

Spørsmålet er da: Trenger ikke klubben vår en trener som kan lære den «yngre garde» fotballens a-b-c. Det måtte naturligvis ikke bli en temperamentsfull utlending, men en god og solid norsk trener

Kåper og kjoler

får De hos

ANNERS THORTVEIT
M A N U F A K T U R

Einar Berthelsen

Spesialforretning i herreklær

G. Norby's
SYKKELFORRETNING

Forhandler av sykkel «Oterens»
Sykkelrepr. utføres fagmessig

H. W. gt. 11
Telefon 2483

Kjøp alltid i spesialforretning

Bergstøls
DROGERI OG PARFYMERI
Telefon 2500

Allt i kolonial

Sundstøl og Nordal
ODDERNES RINGGT. 25 — TELEFON 1788

Vi utfører
ALT TIL FAGET HENNHØRENDE

F. & A. Egeland
Tlf. 2478 - 2961

Jacob Lauridsen, -

(Forts. fra side 1.)

kyststrekningen fra Halden til Egersund og krabbet opp på alle mulige høyder for å få utsynet. Jeg ble så glad i landet den gang at jeg lengtet tilbake da jeg var kommet hjem igjen til Danmark. Og i mai 1895 dro jeg opp for godt og etablerte min trikotasje-forretning samme året i Markensgaten 31, Undsæts hus, hvor jeg holdt på til jeg overdro den til en av mine funksjonærer i 1918.

Lauridsens virksomhet ble stadig utvidet og omfattet etter hvert også fabrikk og engros. Da han kom til landet i 1895, hadde han 300 kroner med seg. Da han trakk seg tilbake, hadde han ervervet seg en pen formue. Men den har han altså ved sine storslagne legater gitt tilbake igjen til den by han setter så høyt, at han etter 27 års fravær slår seg ned i den for alltid igjen. Lauridsen bodde i København til september 1945, da han igjen kom til Kristiansand.

— Har De drevet noe idrett selv? spør jeg.

— Nei, aldri, men jeg er pasjonert syklist og sportsfisker. Og jeg driver litt gymnastikk for meg selv både morgen og aften. Kroppslige anstrengelser har jeg aldri vært redd for.

som kan forstå et norsk guttesinn. Han måtte være litt av en psykolog. Treningen ville da ikke bli drevet vitenskapelig, men slik som fotballen skal drives, som en god og morsom lek.

I øyeblikket har jo klubben et lovende guttelag, og i hauevis med ivrige småguttspillere. Tenk hva der kunne bli av disse om noen år under kyndig instruksjon. Da kunne kanskje «Kidjan» drømme om en Kristiansandsklubb i finalen bli til virkelighet.

Derfor er min personlige mening at klubben på høstens generalforsamling bør ta opp til alvorlig drøftelse om ikke en trener for våre yngste er alfa og omega.

Håper at der er noen andre som har noe på hjertet angående dette viktige emne.

Oldman.

Ja, det med syklingen kan et hvert menneske i Kristiansand selv se. Lauridsen er stadig på farten på sin sykkel i og omkring byen. Og de eldre kan fortelle hvor ivrig han var på fotballkamper. Han levde som tilskuere fullstendig med i spillet.

— Og hvordan var det å se Kristiansand igjen?

— Byen har utviklet seg kolossalt. Før var det jo en stille by, men nå er trafikken veldig, og det virker som om der er 10 ganger så mange folk. Det forbløffet meg meget å se dette.

Jacob Lauridsen har alltid vært en meget nøktern herre som har ofret bitte lite på seg selv. Han har enkle vaner. Han sykler sine turer, går i Handelstandsforeningen og treffes som sagt stadig på Idrettsplassen. Han liker ungdommen og vil at den skal gå framover. Han er faktisk mer glad i Kristiansand enn mange av byens «innfødte» og lever og ånder med i dens utvikling.

J....s.

Bestespillerne -

(Forts. fra side 3.)

den grad, kom etter og bød sterkere og sterkere motstand.

Likeledes må tas i betraktning den utur laget har hatt med spillerne. Dette gjorde seg gjeldende alt tidlig, og siden kan vi knapt minnes at Start har stilt samme lag i to kamper på rad. Dette har selvsagt virket uheldig og gjort sitt til at det ikke har gått så bra alle ganger. Guttene rekker ikke å bli innspilt på laget, de kjenner ikke hverandres spillemåte, innsatte reserver hemmes av nervøsitet, og så blir lagspillet deretter. For det må i sannhet sies at det siste skorter det mest på. «Den velsmurte maskinen» en så i Grimstad og mot Donn i vår, er det ikke mye tilbake av. I den senere tids kamper har det vært alt for mye av hva en kaller «kick and run-fotball».

Ser en på lagets bestanddeler har forsvaret vært dets sterkeste ledd, mens løpperrekken stadig er det sorte kapittel. Det er da også her at de mange innbyttinger har

funnet sted, og noen spillende løpperrekke har det vært vanskelig å finne fram til. Teknikken hos flere av spillerne er mangelfull, og når de dertil har vanskelig for å gli inn på laget, er det ikke rart at flyten over spillet uteblir. Sjørgelig sjelden forekommer et virkelig godt oppbygd og understøttet angrep. Posisjonsspillet er det særlig smått stell med.

«Nei, de kan ikke lage mål lenger. Før i tida var det slik at det måtte bestilles nye garn etter hver kamp», vitset en Startinteressert barber under Flettefjordkampen.

Ja, han har rett i det at det mangler mye på skyteferdigheten hos en flerhet av løperne. Det er ikke nok for en spiller å skaffe seg den nødvendige kondisjon ved sesongens begynnelse. Det er den enkleste side av saken. En vesentlig del av treningen må ofres finpussing av teknikk og ballbehandling. Kamprutine spiller naturligvis også inn for en ung spiller. Når en til dette legger den tungtveiende årsak til mye dårlig spill som Idrettsplassen i sin nåværende beskaffenhet utgjør, så skulle de fleste ting som gjorde at sesongen ble som den ble, være omtalt.

Lagets stilling i 1. div. er ikke stort bedre i år enn i fjor. Det skyldes nok mye at guttene ikke har fått trent til høstform i år heller. En kan således ikke ta det med ro, men må gå for fullt inn for til neste år å kopiere bedriften med den gode sesongåpning og da også bygge videre på den. En gang må det lykkes.

«1,83».

MELD ADRESSEFORANDRING!

Send «Starteren» til venner og kjente utenbys og i utlandet!

Redaksjonen avsluttet 7. oktober.

«Starteren» utkommer 6 ganger og koster 2 kr. året. — Abonnenter kan tegne seg hos Rolf Hafseth, tlf. 4063, og Søren Kaaland, tlf. 1078.

Redaktør: Jannes Bjørnsen.

Trykt i Fædrelandsvennens Trykkeri